

V. SIKORSKI RÁDIÓBESZÉDE⁴⁰

London, 1941. július 31.

... Most, hogy ezt a határozatot (1939. szeptember 28.) eltörölték, a lengyel-szovjet kapcsolatokban új korszak küszöbén állunk. A jelen szerződés csak átmenetileg szabályozza a bennünket századok óta kölcsönösen elválasztó vitákat. De nem merülhet fel még javaslatként sem a lengyel állam 1939-es határainak megkérdőjelezése. Nem enged meg semmilyen olyan elképzelést, hogy Lengyelország bármiről is lemondott. Helyreállítja a normális viszonyokat a két állam között, és elismeri a kölcsönös segítségnyújtást. Engedélyezi számunkra lengyel katonai egységek alakítását a lengyel hadifoglyokból, akik ezidáig Oroszországban sínylődtek és harcolni vágytak Lengyelországért, befogadja az orosz legfelsőbb parancsnokságba a lengyel főparancsnok képviselőjét, így megadja nekünk a lehetőséget, hogy befolyással legyünk a világméretű hadműveletekre. Visszaadja minden lengyel állampolgár szabadságát, akiket orosz területen bármely ürüggyel fogva tartanak, valamint engedélyt ad moszkvai képviselőnknek, hogy segítséget nyújtson a számkivetettek százezreinek, akik jelenleg szerte Oroszország hatalmas térségein szenvednek. Ebben a vonatkozásban számítunk az amerikai lengyelek⁴¹ hatékony segítségére. A háború által okozott anyagi károk helyreállításának kérdésével fogunk foglalkozni, mihelyt a körülmények engedik.

Semmilyen hasonlóság nincs napjaink és az 1914-es háború között. Ma halálos küzdelmet folytat létéért nem csak a lengyel állam, de maga a nemzet is. Hitler következetesen valósítja meg a „Mein Kampf”-ot. És a „Mein Kampf”-ban van egy terv a lengyelek Szibériába való kiűzésére. Oroszország veresége és felosztása esetén ezt a tervet végre fogja hajtani.

⁴⁰ Doc. No. 109.: „Sikorski tábornok rádiónyilatkozata Lengyelországba a lengyel-szovjet szerződéssel kapcsolatban.”

⁴¹ Az eredetiben: „American Polonia”.

Egyébként Herr Greiser⁴² ugyanezt jósolta egy vagy két héttel ezelőtt, mikor azzal fenyegetett, hogy a lengyel, mint nemzet meg fog szűnni. S így, mikor a háború tüze – melyet szüntelenül táplál a legnemesebb és leghűségesebb lengyel vér – tovább lángol országunkban, mikor Németország keleti irányú menetelésével irgalmatlanul eltapossa a szomszédos népeket, a lengyel kormány Oroszországgal együtt áll ki, erősítve a Németország elleni erők egységét, harcban az inváziók és bódítások sorscsapásai ellen. Németország mindig kibékíthetetlen ellenség volt, ma is az, s lesz is Lengyelország számára. És így, mint többször a történelemben, szemben találjuk magunkat a kérdéssel: Németországgal vagy Oroszországgal? 1925-ben én, mint hadügyminiszter⁴³, és akkori munkatársaim, választottunk. Nevezetesen, elhatároztuk akkor egy védelmi terv kidolgozását, hogy Keleten a feszültség enyhítésére törekedjünk és minden erőfeszítésünk a Nyugatra összpontosítsuk. Előre láttuk, hogy előbb-utóbb elkerülhetetlen lesz egy német agresszió. Ez azután történt, hogy Hindenburgot választották államelnökké⁴⁴, amely megerősített bennünket abban a meggyőződésben, hogy Lengyelországot és az egész világot kétségtelen bosszú fenyegeti Németország részéről Versailles-ért. Sajnálom, hogy a következő kormány⁴⁵ elvetette ezt a védelmi rendszert, amely, mint a jelenlegi események bizonyítják, az egyedül helytálló volt Lengyelország számára. De egyidejűleg meg kell állapítanom, hogy a döntő pillanatban ez a kormány utasította vissza – az ország véleményével összhangban – a németek titkos csábításait is, akik Lengyelországot a Birodalommal közösen egy Szovjet-Oroszország elleni keresztes hadjáratra akarták rávenni. A Nemzet el fog utasítani minden elképzelést a Németországgal való bármilyen együttműködésről. De, csálhatatlan ösztöntől vezetve, tisztában van azzal, hogy földrajzi helyzetében szükség van egy megállapodásra nagy szomszédai egyikével, hogy eredményesen ellenállhasson a másikkal. (...)

⁴² Arthur Karl Greiser, német politikus, a háború előtt a danzigi szenátus elnöke, a háború alatt Warta körzetének birodalmi helytartója.

⁴³ Sikorski 1924–25-ben töltötte be ezt a funkciót.

⁴⁴ Az eredetiben: „Reich President”.

⁴⁵ Az 1926-ban hatalomra került Pilsudski-féle irányvonal.